

PEDUCALEHTI

PEDUCALEHTI

pääkirjoitus_3

kerjäläinen_4

the pleasures of community and resistance_6

kunnes kuolema meidät vapauttaa//

rakkauden rahallinen manifesti//

amurintiikeri//hairadus_10

lack of empowerment in student

associations_14

radikaali demokratia_22

sukupuolihuumio_24

el libro de los abrazos_26

kuvareportaasi metro_30

vuoden parhaat albumit_34

konferenssiseikkailu irlannissa_43

mies vastaa_48

puheenjohtajilta_52

Mikään ei ole niin vakaata, kuin muutos.
// Bob Dylan

pääkirjoitus

JOONA-HERMANNI MÄKINEN *teksti*

Penger on Hakaniemestä päin komeaa katsottavaa. Kasvatustieteen norsunluutorni heijastuu pitkän sillan viereen, samean vihreään satamaveteen. Lähesty kaksyvästä jalan mieleisestä suunnasta, ja näky sekoittuu peltiviidakoon. Siltiksen ympäristö on pakattu pysäköidyillä autoilla, jotka tuskin ovat opiskelijoiden. Polkupyörien säilytysmahdollisuudet ovat huonommat kuin Detroitissa, ja ylämäet on omistettu saastuttaville, teollistuneen lännen supersymboleille.

Pieni porukka opiskelijoita on alkanut alustavasti suunnitella kevääksi, huhtikuun loppuun, *Autoton kampus-rockfestaria*. Yhden päivän ajaksi kahdenkymppin autoparkkiramppi alistuu särösaundien, putkivahvistimien ja aidon opiskelijameiningin alle – henkilökunta jättää autot kotiin. *Autoton kampus* tapahtuu, jos tarpeeksi moni opiskelija kokee omaehtoisen livemusiikin, hyvän tekemisen meiningin tärkeäksi, ja autot ikäviksi. Vapaamuotoista suunnittelua luvassa lähiaikoina, tiedotusta seuraa ainakin Peducalehden @ / fb / tw -akselilla. Jos lähdet mukaan, festari tapahtuu. Maailma muuttuu, kun sitä muutetaan – kolmisointu kerrallaan.

TWITTER.COM/PEDUCALEHTI
FACEBOOK.COM/PEDUCALEHTI

Peducalehden voi nostaa verkosta. www.lehti.peduca.fi

JAAKKO MIETTUNEN *teksti*

Kerjäläinen

On marraskuinen ilta Helsingissä. Mikonkadun ja Aleksanterinkadun kulmassa maassa istuu polvillaan kumarassa 23-vuotias mies. Hän on laittanut kaulahuivinsa polviensa alle pehmusteeksi ja asettanut mustan lakkinsa kadulle eteensä. Ei, hän ei ole suomalainen. Hän on saapunut kesällä Romaniasta. Lunta sataa hiljalleen. Koskettaessaan synkkään katukivetykseen lumihiualeet sulavat, samoin kuin laskeutuessaan miehen päälle. Kerjäläisellä on kylmä. Hän katsoo anovasti ohi meneviä ihmisiä. Ne ovat pukeutuneet hienoihin vaatteisiin ja kiirehtivät katua pitkin. Monet puhuvat puhelimeen ja harvat vilkaisevatkaan häntä. Joskus joku katsahtaa, mutta nopeasti kääntää päänsä pois, aivan kuin säikähtäen hänen katsettaan. Kerjäläinen yrittää arvailla miten nämä ihmiset viettävät aikaansa. Häntä nolottaa näyttäytyä ihmisten edessä kurjana ja heikkona. Ei miesten kuuluisi kerjätä.

Kello on kuusi iltapäivällä. Noin 30- vuotias nainen kävelee Aleksanterinkatua pitkin. Pitkän takin helmat hulmuavat hänen kävellessään vauhdikkaasti. Kengät kopisevat kivetystä vasten. Hän on innoissaan. Uusi työpaikka, kihlautuminen. Elämä tuntuu hymyilevän hänelle. Hän on matkalla tapaamaan vanhaa koulukaveriaan ja puhkuu innosta kertoa suurista muutoksista. Kaunotar on keskittynyt mietteisiinsä, eikä huomaa maassa kyyhöttävää miestä. Vasta juuri kun hän on törmäämässä hahmoon hän havahtuu. Nainen meinaa kompastua. Mitä helvettiä tuo tuossa kököttää, suoraan kävelykadulla! Voisi nyt ainakin mennä tuohon kadun laitaan kerjäämään. Hän katsahtaa nolona ympärilleen, katsoen näkivätkö ihmiset. Nainen kiinnittää katseensa tiukasti maahan ja kiihdyttää vauhtia. Koulukaveri odottaakin jo kellon alla.

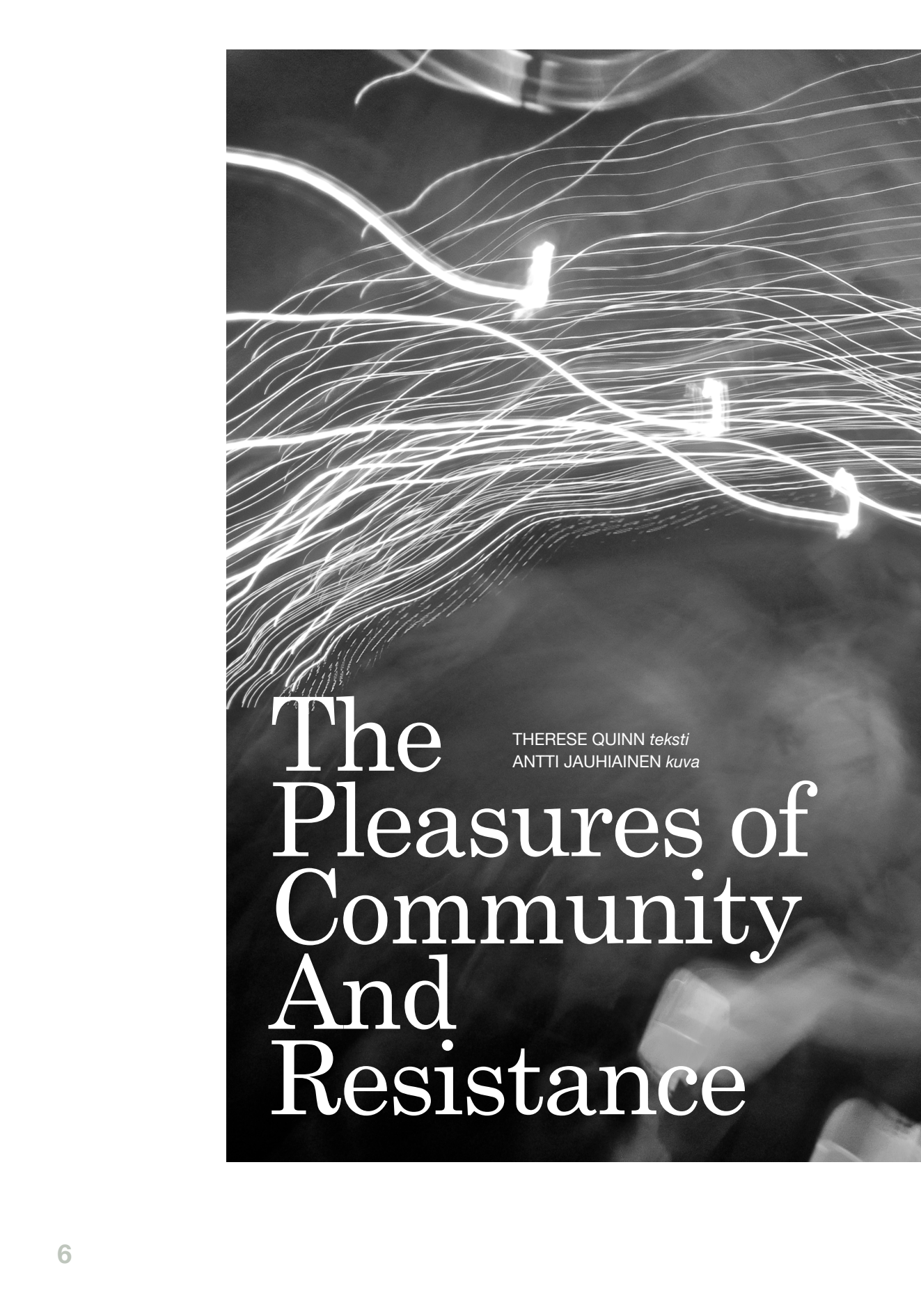
Jo harmaantunut mies on matkalla rautatieasemalta kotiinsa Eiraan. Hän kävelee katsellen tupruttavaa lunta. Ei tämä lumi kuitenkaan vielä jää, hän miettii. On jo pimeää. Kadulla vilisevän ihmisjoukon keskellä hän erottaa liikkumattoman hahmon. Mies yhdistää kerjäläisen niihin Hesarissa puhuttuihin. Taisivat olla Romaniasta, mies muistelee. Noin nuori mies! Luulisi, että sille löytyisi töitä. Onhan sitä puhuttu, että ne kuulus johonkin rikollisorganisaatioon. Tiedä häntä! Nuori mies katsoo häntä kulmiensa alta ja heiluttaa yhteenliitettyjä käsiään. Vanha mies nostaa katseensa. Ylittäessään suojatietä hän tuntee kerjäläisen katseen selässään. Pitäisi kieltää lailla tuo piinaminen.

Ilta alkaa olla jo pitkällä, kadulla on aivan toisen näköistä kuin muutama tuntia aiemmin. Ihmisiä liikkuu paljon, mutta nyt monet niistä ovat ryhmissä. Ne ovat perjantain kunniaksi lähteneet juhlimaan. Kerjäläisellä paikkoja särkee ja nälkäkin vaivaa. Hän on saanut kasaan jo kivasti rahaa. Luojan kiitos vanhoista naisista, hän miettii. Silloin nuori tummanihoinen poika pyhähtyy ja pudottaa kolikon hänen lakkiinsa -sympaattinen katse ja nyökkäys. Ihmiset joista päivällä ei kuulunut muuta kuin kengänkopinaa ovat muuttuneet äänekäiksi. Osa horjahtelee uhkaavasti. Kerjäläinen miettii lähtevänsä etsimään yöpaikkaa. ”Mee sossuun, niin ne asiat täällä hoidetaan!”, joku karjahtaa hänen selkensä takaa. Kerjäläinen ei ymmärrä. Juopunut keski-ikäinen mies jatkaa matkaansa. Joukko nuoria miehiä on kävelemässä ryysyläisen ohi. Kovaääninen johtajahahmo äkkää kerjäläisen: ”Vitun pummi, painu muualle käyttämään muita hyväksi!”. Potku osuu maassa olevaan lakkiin ja kolikot pomppivat iloisesti kadulla, kaikki omiin suuntiinsa. Yksi kolikko vierii kohti viemäriä. Kaivossa loiskahtaa. Pojat nauravat.

Ihmiset luovuttavat vastuunsa koneistolle. Se saattaa aiheuttaa pidättäytymisen moraalisesta sitoutumisesta, jonka ajatellaan kuuluvan kaikille yksilöille.

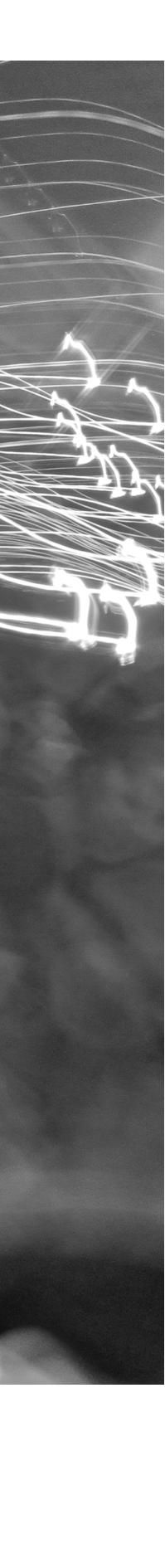
Zygmunt Bauman puhuu kirjassaan sosiologinen ajattelu ihmisen vapauden rajoista: Kaikilla ihmisillä ei ole mahdollisuutta päästä tavoitteisiinsa, koska muutkin pyrkivät niihin esimerkiksi työpaikat. Tavoitteisiin pyrkiessä usein tarvitaan tiettyjä voimavaroja (kuten raha, rotu, ikä, sukupuoli, kansallisuus). Vapaus on myös riippuvaista kulttuurista ja kielestä.

Myöhemmin kirjassa Bauman analysoi byrokraattista johtamisteknologiaa. Ihmiset luovuttavat vastuunsa koneistolle. Se saattaa aiheuttaa pidättäytymisen moraalisesta sitoutumisesta, jonka ajatellaan kuuluvan kaikille yksilöille. Tästä esimerkkinä hän käyttää rodullisten ja etnisten vähemmistöjen syrjintää maissa, jotka muuten ylpeilevät ihmisoikeustilanteellaan. ”Moraalisten velvollisuuksien tukahduttamista helpottaa lisäksi byrokratian tapa tarkastella tilastollisesti niitä ihmisiä, joihin inhimillinen toiminta kohdistuu. Kun ihmisiä pidetään numeroina – puhtaina muotoina, jotka voidaan täyttää millä sisällöllä tahansa – he menettävät yksilöllisyytensä. Heiltä riistetään sekä inhimilliset oikeutensa että moraaliset velvollisuutensa”, Bauman kirjoittaa.

The background of the page is a dark, monochromatic image. It features a dense network of thin, glowing white lines that resemble light trails or data connections, flowing across the upper half of the frame. In the lower right corner, a blurred image of a computer keyboard is visible, suggesting a digital or technological theme.

The Pleasures of Community And Resistance

THERESE QUINN *teksti*
ANTTI JAUHAINEN *kuva*

I spent a quick five months in Helsinki, and then came back home to Chicago. It's a difficult time in the United States, with basic human rights up for debate. Will we finally guarantee healthcare for all, or continue on as we have been for the almost 50 million without it? Ouch. Lack of access to medical treatment will ensure misery for many living here. Add to that this litany: Every day more public schools are closed, and charter schools opened and touted as private investment ventures; every day thousands of families are evicted from their homes, while CEOs of the foreclosing companies receive million dollar year-end bonuses; and 85,000 people in the U.S. lost their jobs just this month. Double or triple the previous ouch and add a shot of tequila.

we would do well to avoid those who tout their expertise, in favor of the messier democratic group wrangling

It's not that everything was copacetic (derived from the Hebrew *kol beseder*, which means everything is good) before I left the States, but with my new distance vision, these and many other conditions feel more painful than ever. More urgent. In need of more attention and labor. So, as Allen Ginsberg said, I'll just keep putting my queer shoulder to the wheel.

That commitment puts an outline around my life. It means I come back here instead of staying *there* (wherever it might appear to be "better"). And it largely orders my work, as well: Yesterday I agreed to mentor high school students and wrote a letter opposing the state and federal governments' pushes to end university-based teacher education, and today I attended a meeting with several hundred other folks working to preserve our public schools against the eroding tides of privatization. And so on—what we value, we pay attention to. And what we attend to, we affirm and shore up. Our active interest is productive; it alters the world by shape-shifting a culture, bit-by-bit. In other words, our everyday labors are creative and generative as well as necessary. Because it requires a real connection, this kind of work can't be initiated top-down; it has to spring up-and-out from each person to others. We are linked through our commitment and the gritty good work of

showing up—to the marches, the flyering, the banner-painting, t-shirt designing, puppet-making, and caring for each other, too.

By now I think we should have all largely ditched the idea that any leader can figure it out or do it for us, and it should also be easy to see that we need all of us—our many hands as well as our many hearts and minds—to make the world we want to live in, and that we would do well to avoid those who tout their expertise, in favor of the messier democratic group wrangling and trying to figure it out for ourselves. Sometimes a little looking back doesn't hurt: What can we learn, say, from the example of social housing created by New York-based communists and anarchists in the 1930s (or Finland in the here-and-now!), or from the previous generation's practice of giving birth at home with midwives, or from the obscured but still potent platform statements and manifestos written in all revolutionary moments? But mostly we need to look closely at our own contexts and listen carefully to each other.

And we need to act, because there is always a reason and often many arguments to stall, but only focused action catalyzes change. As the African American abolitionist Frederick Douglass, said, "Power concedes nothing without a demand. It never did and it never will. Find out just what any people will quietly submit to and you have found out the exact measure of injustice and wrong which will be imposed upon them, and these will continue till they are resisted with either words or blows, or both. The limits of tyrants are prescribed by the endurance of those whom they oppress."

I thought about all this while in Helsinki, as I spoke with students about their inventive responses to the then-proposed, now-enacted university reforms, and also with professors and university teachers who sometimes bemoaned the looming changes but seemed to be largely missing from and not fully supportive of organized student resistance. Their absence is lamentable but predictable, tied as it is to the privileges and particular constraints of academic position, including the idea that reasoned debate is always the solution of choice. History is proof of the falsity of that notion.

So, don't waste time worrying about professorial reluctance—just keep organizing and showing up and if you've been waiting to get involved, well, don't hesitate any longer—now is always the best time to join in. Where two, three, four and a hundred are gathered...that's the only way to gain a more representative process for university students and preserve free higher education for all in Finland. Because what's really at stake here, no matter what the administration says, is democracy and the right to learn.

These issues are huge, but not the only reason to get involved. You could also jump into the action for the pleasure of it, and for community—because every occupation is also a party-in-the-making, and only those who do the work are on the invitation list.

With love and in solidarity,

Therese Quinn

therese.quinn@gmail.com

// Because what's really at stake here, no matter what the administration says, is democracy and the right to learn.

// KUNNES KUOLEMA MEIDÄT VAPAUTTAA

YURI PUUMAA *teksti*

Tällaisena yönä, kun kaupunki yskii häkää ulos keuhkoistaan.
Minä kirjoitan sinulle rakkaudesta,
elämä

rakkaudesta sinuun

Rakastelen kanssasi sadomasokistisesti sytyttämällä taas savukkeen.
Tunnen kuinka keuhkorakkulat nauttivat sinusta
viekas petikaveri
savu ja myrkky

Vaikka rakastan sinua elämä,
silti koettelen kärsivällisyyttäsi näillä syrjähyppyilläni.
Muuten et puhu
olet vaiti

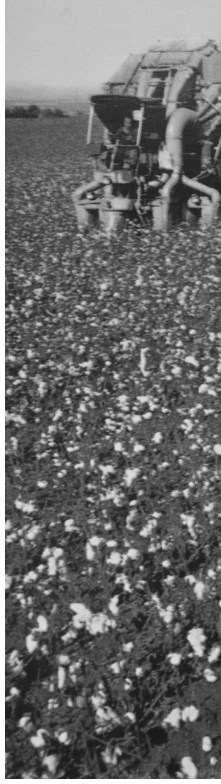
Vain tällainen rakastaja voi pakottaa sinut kertomaan,

kun et enää tunne vastarakkautta minua kohtaan.

Silloin on lopullisen eron aika.
Minun rakkauteni olisi loputon ja vanhoisin taas saman fraasin.

Kaikesta huolimatta me eroamme

ystävinä

// RAKKAUDEN RAHALLINEN MANIFESTI

kun kaikki lasketaan rahassa ja
ihmisyys mitataan talouselämän perusteella
laskin oman suhteeni arvon

oot oikeesti hyvä tyyppi
noin nettona
työtodistuksessa lukee:
epäkelpo

arki oli tylsää ja
juhlat väärää
teatteri tavanomaista ja
ruoka mautonta

nyt voi enää pyytää apua:
sossu, en saa töitä
onneksi toimistot ovat auki
lähes kaikki aamu neljään

jospa vielä kelpaisin työhön,
josta todella pidän
ja sellaiseen, joka
kiittää tekijäänsä

työsuhde-etujen päällä
kummittelee aave,
pettymyksen aave
Rakkauden häviö ja maallisuuden voitto
ovat kummatkin yhtä väistämättömiä.
Kaikki rakkauden proletaarit liittykää yhteen!

// AMURINTIIKERI

Kerrostaloasunnossa makaa amurintiikeri
Lautasellaan maksalaatikkoa.
Se karjuu
Ja virtsaa yöllä rappukäytävään,
Sillä naaraat ovat kadonneet.

On vain naapurin leski,
Joka valittaa melusta
Ja vihaa tiikerin karheaa kurkkua!
Mutta tiikeri ei välitä.
Se paistaa myskihirveä rasvassa
Ja suoristaa viikset.
Sen turkki on vahva ja tuuhea
Ja kynnet yhä terävät,
Vaikka se on jo tullut keski-ikään.

Liesituuletin humisee yksiössä.
Tiikeri käy lattialle makuulle
Ja muistaa kuinka yksinäinen japaninpeura
Ussurin jokivarren lehtimetsässä
Onnistui kerran loikkimaan siltä pakoon,
Silloin kun tuuli teki kepposiaan
Ja kääntyi ympäri.
Nyt kokenut amurintiikeri osaisi
Olla varuillaan oikkuilevan tuulen kanssa.

Se astuu ulos asunnosta
Ja suuntaa keskustaan.
Se astelee pitkin lumista tietä,
Ja yrittää villisianveripäissään kuunnella ympäristön ääniä.
Yö on hiljainen.
Autiolla taigalla voi kuulla vain
Kuinka kitukasvuisten mäntyjen ohuet oksat
Halkovat jostain idän suunnasta puhaltavaa tuulta.
Tiikeri kiertää korttelin, mutta missään ei ole ketään.
Jokivarsi on auto,
Aivan niin kuin ennenkin.

Tuuli kääntyy
Ja sen mukana tiikerikin.

Kerrostaloasunnossa makaa amurintiikeri
Lautasellaan maksalaatikkoa.
Se karjuu
Ja virtsaa yöllä rappukäytävään,
Sillä naaraat ovat kadonneet.

// HAIRAHDUS

Istuin

Astuin

- Todella makasin!

Nousin.

**Lack Of
Empower
In Student
Associa**

f
verment
ent
ations

// INTRODUCTION

In the 1970s student associations in Finland were popular, radical and mostly left-leaning, but nowadays students take less part in these associations and the atmosphere is quite careful and conservative. I started with high hopes two years ago editing and making layouts to Peduca's student magazine. I had found a way to reach out to people and to exchange ideas and views on many issues important to me. I got involved in Peduca even more by accepting a position in the society's board. After a year of full commitment to Peduca my thoughts and feelings are mixed. We have accomplished a lot but still I think student activism should be more empowering.

As a starting point, I am going to compare and analyse the experiences I've had along the past year from being an active member in a student association, mainly with Pierre Bourdieu's and Robert Putnam's theoretical frameworks on social capital and power relations in social life in general. How does the decision making system really work? How come students don't get organised as much as they used to? What are the opportunities for democratization process and progress in social justice? What kind of projects worked and evolved in to real change in our surroundings and which didn't? Why? These are the questions I think are important to address, to get at least some of much needed understanding of the future teachers' and educators' views on society and activism, and of the opportunities of promoting social justice.

// STUDENT UNION & SUBJECT SOCIETIES

Student unions in Finland have been modelled after the same multi-party system principles as the Finnish Parliament. For example the Representative Council of the Student Union of The University of Helsinki is elected every two years and The Board is negotiated and appointed after the elections between the different parties. On a faculty and subject level there are lots of registered associations, societies, that receive funding from the Student Union and from their members. The Student Union of Helsinki University, HYY, is one of the richest student unions in the world with assets of several hundred million euros and it is a major real estate owner in downtown Helsinki. The last couple of terms the biggest parties in the Representative Council have been a left-leaning progressive party SITVAS (Independent left), green party Vihreät and HYAL (Coalition of the Subject Societies). (HYY 2009) <http://www.hyy.helsinki.fi/english/139/news/606/>

Student associations have a positively mythic and a radical history in Finland, the resources are awesome, and the supreme authority in the Student Union has been in the hands of the progressive parties. Student Union elections were held this september, and the average voting percentage was 28,4 – a one percent increase from the last election, which was greeted with great enthusiasm from the Student Union. Why is the voting percentage so low, especially considering that HYY is an enormous economic player and is practically the sole source of the funding for student activities? (HYY 2009) <http://www.hyy.helsinki.fi/english/139/news/718/>

One of the three teacher students raised his hand and asked the Minister and the Principal...

// CASE STUDY "THOSE 3"

Three teacher students had just started to participate in the making of a student magazine, joined the board of Subject Society and were ready to be actively part of a student movement, particularly because they were concerned about the new university legislation drafts that threatened the democracy and autonomy of the universities. They attended an open discussion forum hosted by Ministry of Education and the University of Helsinki, where Sari Sarkomaa, the Minister of Education and Science, and the just-elected principal Thomas Wilhelmsson, who were answering questions.

After long speeches there was an announcement that the Minister has to leave shortly so there was time for a couple of questions. One of the three teacher students raised his hand and asked the Minister and the principle, what are the motives and ideals behind these reforms. Why are they rushed in such a manner? Is it necessary to be a "top university" and try to overhaul the whole financing structure to meet the needs of the private sector? The minister answered briefly and kindly, emphasizing the need to "innovate and have even more financial autonomy in the university". The three students left the lecture hall feeling a bit dissatisfied by the forums openness.

After the discussion forum the three students started to receive flak from many students in the Subject Societies. "Why did you guys do it? Aren't there better forums for that kind of expression of thought?" It was strange, because there weren't that many students present and the event was named "open discussion forum". Apparently some Student Union representatives and board members were present and didn't like what they heard so they delegated the feedback through the Subject Society. This is how my year started in "the student movement", and it also happens to be the beginning of the process that made me write this essay.

// WHY?

The emphasis in modern societies on consensus is based on interconnected networks of trust - among citizens, families, voluntary organizations, religious denominations, civic associations, and the like. Similarly the very "legitimation" of modern societies is founded on the "trust" of authority and governments as generalisations. (Putnam 1993, 14)

The situation I described earlier is just an example of a wider alienation from purpose and a lack of empowerment in student organisations I felt, when I started to be an active member of these institutions. I thought it would be valuable to analyze the power structures and Student Union and Subject Society decision making culture from the perspectives and theoretical frameworks of few known societal theoreticist and activist visionaries to understand the mechanisms at work in our struggle for a free and autonomist university.

According to Putnam, authority and power legitimizes itself in modern societies through trusting subservients. Putnam examined the preconditions for the development of responsive representative institutions and a prosperous economy and came to the conclusion that active civic community is a major contributor. He measured citizens' voting activity, newspaper consumption and participation in sports and cultural associations to determine the activity of the civic communities, which is quite a limited sample at least in a Finnish context, but the study was about the differences between Northern and Southern Italy during the last few decades. Putnam ment the "legitimation of modern societies" as a much more abstract conceptualization, but the collective habit of "trusting" or blindly obeying authorities were in part influencing the students that gave flak to new highly motivated students just because some Student Union representatives, just a notch above in the hierarchy, had contacted them with a concerned tone.

Pierre Bourdieu has identified three dimensions of capital: economic, cultural and social capital. Bourdieu connects social capital and concept of "habitus", a set of dispositions, reflexes and forms of behaviour, to class struggle. Society produces itself via classes, the structures of social division. (Bourdieu 2000)

Young adults are usually quite aware of the connotations that are associated with positions like Subject Society board member or Student Union president and these middle- and upper-class academic traditions are part of the subconscious attachments of one's habitus. They are a way to foothold one's place in the societal hierarchy, in this instance, the academic community. Behind the often used rhetorics of "motivating passive students" to take interest in university politics, there are strong preferences on what are the correct and suitable ways of progressing students' interests. In most cases, this means conventional channels approved and appreciated by the faculty administration officials.

// STUDENT EMPOWERMENT

Starting from that belief, parecon extended the insights of early anarchists like Bakunin who had a similar view, and of later libertarian socialists like Barbara Ehrenreich who had virtually the same view and spurred much of our thinking on the matter, to highlight that a group becomes a class if its economic position gives it a shared methodology for personal advance, a shared self image and image of other classes, and especially a potential to rule economic life. This could be because of property relations, but it also could be because of the social relations of work and distribution. (Albert 2009) <http://www.zcommunications.org/znet/viewArticle/20788>

We are living here and now, and I am fully aware that citing an activist project that aims to configure alternatives to capitalist economic system, could be seen as a far fetch regarding student organisations and empowerment, especially in a welfare state such as Finland. Nevertheless, in order to have an influence on bigger issues in University of Helsinki, students

// these
middle- and
upper-class
academic
traditions are
part of the
subconscious
attachments
of one's
habitus //

need a coherent and open vision on what a good university would and could be like. Also, the mechanisms that affect the student associations, aren't much different than the ones elsewhere in the society.

Albert (2009) points out the problem with elite class, that starts to strengthen and separate itself from other classes by gaining more and more access to means of production, information and privileged social networks. Bourdieu (2000) and Albert share the view, that elite produces and reproduces itself with social capital mechanisms that include language and socialization to existing power structures.

Students in Subject Societies and in the Student Union get more information about the issues and decision making mechanisms in the university, but without proper channels of distributing the vital information and with the support of the regressive representation system traditions, they keep the knowledge mostly to themselves. Representatives network with each other, share experiences and views on current themes and learn the language with appropriate terms, which undoubtedly makes the work a lot easier. At the same time socialization distances these active students from the student voice and they get buried with the overwhelming amount of responsibilities and information, without any real support from other students except the ones in the same "class".

The frequent pondering over why "regular students" don't want to take part in decision making can be seen as a defensive rhetoric system for the representatives, which frees them from the duty to change structures more accessible and demand more democratic control.

// SOURCES

Albert, Michael. 2009. Seven Reasons Why I Advocate Parecon.

<http://www.zcommunications.org/znet/viewArticle/20788>

Bourdieu, Pierre. 2000. The politics of protest. An interview by Kevin Ovenden. Socialist Review Nr. 242.

Putnam, Robert D. 1993. Making democracy work. Civic traditions in modern Italy. Princeton: Princeton University Press.

HYH 2009. <http://www.hyy.helsinki.fi/english/139/news/606/>

<http://www.hyy.helsinki.fi/english/139/news/718/>

WHERE THERE IS
AUTHORITY, THERE
IS NO FREEDOM.
// PJOTR KROPOTKIN

RADIKAAALI DEMOKRATIA

ANTTI JAUHIAINEN *teksti*

"Mitä meidän pitäisi tehdä?" on kysymys.

Nykyisen, etäisten edustajien ja laskelmoivien virkamiesten hallitseman hulabaloön ihmettelyn sijaan keväällä alkavan radikaalin demokratian opintopiirissä ajattellaan askel pidemmälle: demokratiamme ja yhteisömme ovat muuttuneet radikaalisti, ja ajautuneet radikaaleihin ongelmiin, joihin tarvitaan perustavanlaatuisia ratkaisuja ja halua keskustella ja toimia. On oireellista, että tätäkin opintopiiriä mainostaessamme joudumme pohtimaan, kuinka moni kääntää päänsä pois, kuin kerjäläisen nähdessään, kun halutaan ottaa ongelmat ja uhat aitoon käsittelyyn.

Ongelmia ja uhkia nimittäin on: kauniiden puheiden päätteeksi hyväksytään kerta toisensa jälkeen aasialaisten pikkulasten kuolemat t-paitojen värjäystehtaissa, USA:n, Venäjän ja Israelin johtajien kaltaisten sotarikollisten jatkuvan rankaisemattomuuden rikoksistaan, homeiset koulut ja rapistuvan julkisen palveluverkon, jokapäivä joukkomurhaa pyörittävän lihateollisuuden ja koko planeettamme jatkuvuutta uhkaavan ilmastokatastrofin. Jokainen lukija tietää tämän, vaikkei siitä sattuisi puhumaankaan. Samalla opiskelijoiden arkinen aherruskin kiristyy vuosi vuodelta, opintojen ja toimeentulon vaatimukset kasvavat, vaikutusvaltaamme yliopistolla kavennetaan ja me kaikki joudumme tasapainottelemaan jatkuvasti arvojemme, ajatustemme ja tekojemme ristiriitojen kanssa.

hengitetään kerran viikossa puolitoistatuntinen paremman maailman raikasta vuoristoilmaa

Tämä ei kuitenkaan ole luonnon laki tai välttämättömyys. Historia on täynnä esimerkkejä ihmisten yhteisestä toiminnasta, jolla on onnistuttu turvaamaan ihmisarvoinen ja jalo elämä tasa-arvoisesti yhä useammalle. Näistä lukemalla ja keskustelemalla avaamme kevään aikana ovia sellaiseen ajatteluun, jossa perinteiset kaksi tuhoisaa vaihtoehtoa, länsimainen parlamenttien ja monikansallisten yritysten johtama sorto ja hyväksikäyttö, sekä sille aina yhtä innokkaasti vastinkappaleena tarjottu neuvostotyylinen keskuspuolueen johtama sorto- ja sanelupolitiikka, hylätään. Niiden sijaan hahmottelemme uutta yhteisöllistä päätöksentekoa, joka rakentuu tasavertaisuudelle, solidaarisuudelle, moniarvoisuudelle ja omaehtoisuudelle.

Radikaali demokratia on keväällä starttaava opintopiiri, jossa hengitetään kerran viikossa puolitoistatuntinen paremman maailman raikasta vuoristoilmaa.

Lopullista vastausta ei onneksi koskaan tule. "Toimia ja olla yhdessä, haastaa valta päättäväisesti ja omistautuneesti" on kuitenkin sen vastauksen alku.

www.lukupiiri.tumblr.com

SUKUPUOLIHUOMIO

Sukupuolentutkimusta opiskeleva Penhi Pietilä suoritti aineenopettajan opintonsa syksyllä Siltiksellä. Peducalehti julkaisee tuoretta raporttia kentältä.

PENNI PIETILÄ *teksti*

Sukupuolentutkimuksen opiskelijalle astuminen aineenopettajakoulutuksen luutuneeseen maailmaan oli iso järkytys. Vielä järkyttävämpää oli mennä kouluun. Omasta kuplasta on kauheaa joutua pois.

On järjetön vääräys, ettei aineenopettajaksi opiskeleva joudu kai koskaan miettimään sukupuoliittuneita käytäntöjä: sitä miten itse suhtautuu erilaisiin oppilaisiin, kehuuko tyttöjä kilteiksi ja poikia reippaiksi, pitääkö terveystiedon tuntia vain heteroille, ketä pyytää avustamaan tietoteknisissä ongelmissa, ajattelee häiriköimisen poikien kehitykseen kuuluvaksi vaiheeksi, kuinka monta kertaa tulee uusintaneeksi jäykkää sukupuolijakoa lausumalla tytöt! pojat! ladies! guys! luokassaan.

Nämä käytännöt ovat mukana luomassa epätasa-arvoisia valta-asetelmia paitsi luokahuoneessa myös muualla. Ne ohjaavat monia ammatinvalinnassa ja vaikuttavat koko yhteiskuntajärjestykseen.

Harjoittelussa tapaamani opettajat kokevat sukupuoliittuneen todellisuuden ongelmaksi, mutta ovat ymmällään. He eivät tiedä miten toimia.

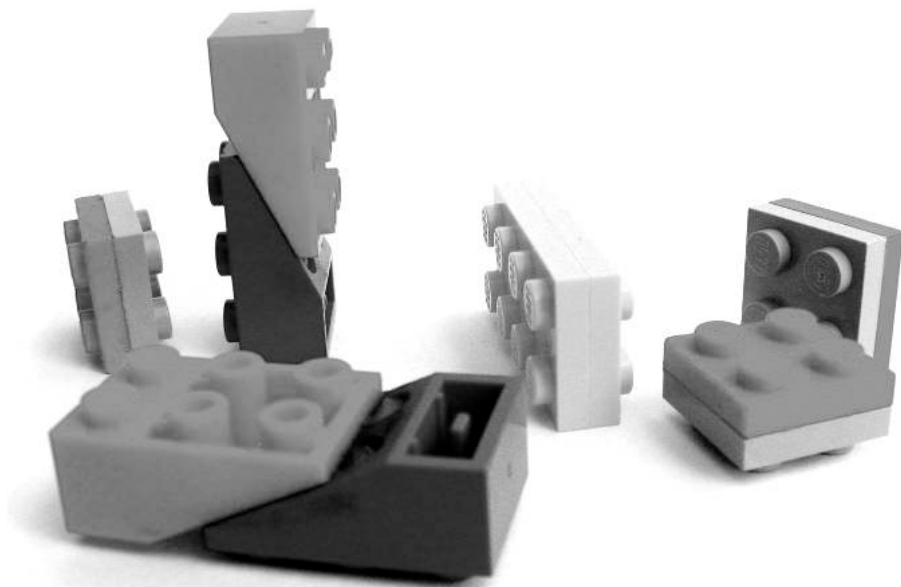
Mitä sitten pitäisi tehdä? Autuaaksi ei tee teeskentely, ettei sukupuolta ole, ei oppilaiden sijoittaminen väkisin sekapareiksi luokassa, ei liioin sukupuolieron korostaminen. Patenttiratkaisua tai toiminnan reseptiä ei ole.

Sukupuoli on kietoutunut ja kietoutuu salakavalasti inhimillisen kulttuurin kaikille osa-alueille. Jokaisen tulisi omalla kohdallaan miettiä, millä tavalla sukupuolittunut todellisuus näkyy omassa opettajan työssä. Jos vastasit mielessäsi, ettei mitenkään, mieti uudelleen.

Itsestään selvyyksissä on eniten valtaa. Millä tavalla sukupuolijärjestelmän jäykkyys merkityksellistää työtäsi ja opiskeluasi? Onko sinun tehtäväsi opettajana uusintaa sukupuolijakoa? Sukupuolikin on stereotypia. Miltä näyttää oppilas tai opettaja ihan vain ihmisenä?

Feministisen maailmanpelastuksen ongelma on sen kaksijakoinen tavoite: toisaalta kannustetaan iloitsemaan diversiteetistä, siis tunnustamaan eroja – toisaalta taas halutaan purkaa tiukkaa kahtiajakoa. Kannustan jokaista opettajaksi opiskelevaa tasapainottelemaan näiden välillä ja vaatimaan tasapainoilua varten opettajankoulutukselta kunnollista opetusta.

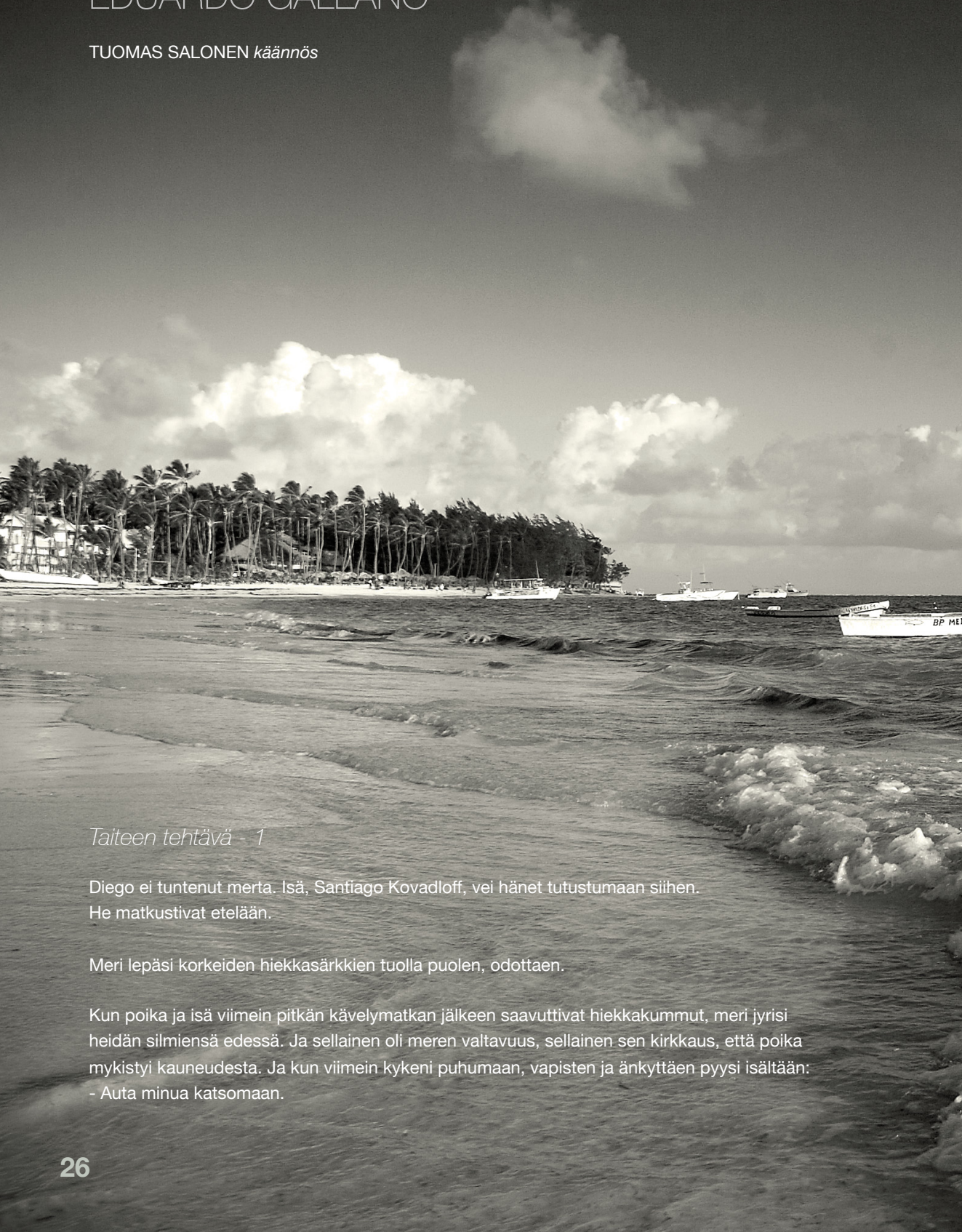
Kolme sukupuolentutkimuksen opiskelijaa havainnoi aineenopettajan koulutusta syyslukukaudella 2009. Syntymäisillään on analyysi Tasa-arvo- ja sukupuolitietoisuus opettajankoulutuksessa -hankkeelle (TASUKO).

El libro de los abrazos

EDUARDO GALEANO

TUOMAS SALONEN *käännös*

Taiteen tehtävä - 1

Diego ei tuntenut merta. Isä, Santiago Kovadloff, vei hänet tutustumaan siihen.
He matkustivat etelään.

Meri lepäsi korkeiden hiekkasärkkien tuolla puolen, odottaen.

Kun poika ja isä viimein pitkän kävelymatkan jälkeen saavuttivat hiekkakummut, meri jyrisi heidän silmiensä edessä. Ja sellainen oli meren valtavuus, sellainen sen kirkkaus, että poika mykistyi kauneudesta. Ja kun viimein kykeni puhumaan, vapisten ja änkyttäen pyysi isältään:
- Auta minua katsomaan.

Taiteen tehtävä - 2

Pastori Miguel Brun kertoi olleensa muutamia vuosia sitten Paraguayn Chaco-intiaanien luona. Hän kuului erääseen lähetystöön, jonka tehtävänä oli levittää evankeliumia. Lähetysaarnajat vierailivat erään erittäin viisaan mainetta nauttivan heimopäällikön luona. Päällikkö, tyyni ja vaitelias, kuunteli silmääkään räpäyttämättä uskonnollista sanomaa, jota he hänelle lukivat intiaanien kielellä. Lopetettuaan lukemisen lähetysaarnajat jäivät odottamaan.

Päällikkö otti aikansa. Sen jälkeen, lausui mielipiteensä:

- Tuo raapii. Ja raapii paljon, ja raapii todella hyvin.

Ja antoi tuomionsa:

- Mutta raapii mistä ei kutia.

Vieraantuminen - 3

Alastar Reid kirjoittaa The New Yorkerille, mutta käy harvoin New Yorkissa. Hän asuu mielummin etäisellä rannalla Dominikaanisessa Tasavallassa. Tälle rannalle oli muutamia vuosisatoja sitten rantautunut Kristoffer Kolumbus, eräällä tutkimusmatkoistaan Japaniin, ja sitten niiden aikojen ei mikään ole muuttunut.

Silloin tällöin postinkantaja ilmaantuu puiden välistä. Postinkantaja kulkee kantaen lastiaan selkä vääränä. Don Alastairille saapuu röykkiöittäin postia. Yhdysvalloista asti häntä pommitetaan mainoksin, esittein, katalogein. Kulutuksen sivilisaation heikot hokutukset kehottavat häntä ostamaan.

Kerran, kaiken paperiroskan seassa, saapui mainoslehtinen soutulaitteesta. Don Alastair näytti sitä naapureilleen kalastajille.

- Katon alla! Sitä käytetään katon alla!

Kalastajat eivät voineet uskoa:

- Ilman vettä! Sillä soudetaan ilman vettä!

He eivät kyenneet uskoa, eivät kyenneet ymmärtää:

- Ja ilman kaloja! Ja ilman aurinkoa! Ja ilman taivasta!

Kalastajat kertoivat don Alastarille nousevansa joka yö ennen aamunkoittoa ja lähtivät vesille ja heittivät verkkonsa auringon kohotessa horisontissa, ja että tämä oli heidän elämänsä ja että he pitivät tästä elämästään mutta että soutaminen oli ainoa inhottava osa koko asiassa:

- Soutaminen on ainoa mitä vihaamme - sanoivat kalastajat.

Sitten don Alastair selitti heille, että soutulaitetta käytettiin liikunnan harrastamiseen.

- Minkä harrastamiseen?

- Liikunnan.

- Aa. Ja liikunta – mitä se on?

Terrorin kulttuuri - 7

Näkyvä kolonialismi vammauttaa sinut teeskentelemättä: se kieltää sinua puhumasta, kieltää sinua tekemästä, kieltää sinua olemasta. Näkymätön kolonialismi vuorostaan vakuuttaa sinut siitä, että alaisuus on kohtalosi ja voimattomuus luontosi: se vakuuttaa sinut siitä että ei voi sanoa, ei voi tehdä, ei voi olla.

KUVAREPORTAASI

METRO

ANTTI JAUHIAINEN *kuvat*

*Naapurilaiturin matkustajat nauttivat
iloisesta ja äänekkäästä
metroseurueesta.*

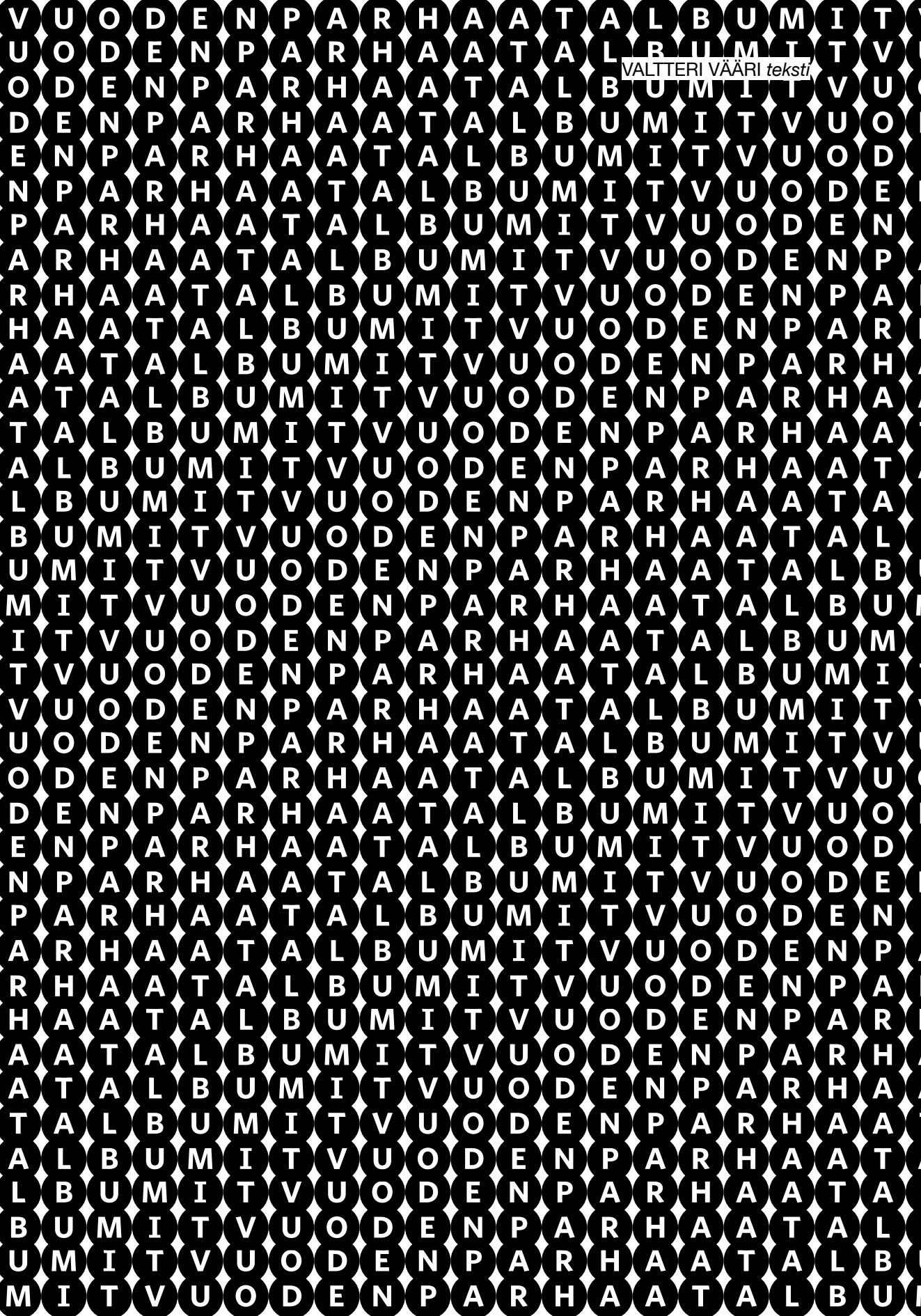

*Jatkojen takahuone oli uusi
keittiö, täynnä lämmintä valoa
ja porukkaa.*

*Metrokuski yllätti pysäyttämällä huoltotelineille.
Raikasta ilmaa ja savukkeita.*

VALTTERI VÄÄRI teksti

★20 WHY? - Eskimo Snow (anticon.)

*"I wear the customary clothes of my time
Like Jesus did with no reason not to die"
// These Hands*

Tuotteliaan indiehahmon Jonathan "Yoni" Wolfin luotsaaman WHY? -bändin neljäs kokopitkä pursuaa upeita harmonioita ja itsesäälintäyteisiä kuvauksia elämästä.

★19 Mew - No More Stories / Are Told Today / I'm Sorry / They Washed Away // No More Stories / The World Is Grey / I'm Tired / Let's Wash Away (Sony)

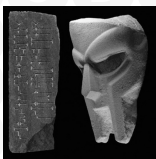
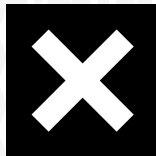
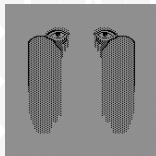
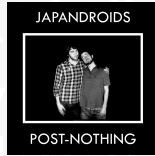
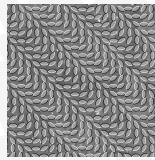
*"Put your hand in mine
We will go skating
On the thinnest ice that we can find"
// Cartoons And Macramé Wounds*

Kolmihenkipiseksi kutistunut Mew on tehnyt jälleen hienon levyn. No More Stories... ei välttämättä aukea ensi kuulemalla, mutta muutaman kerran pyöräytettyään levyn alusta loppuun huomaa hyräilevänsä jotain levyn monista upeista melodioista. Haastavat biisirakenteet ja Jonas Bjerren tunnistettava, ajoittain käsistä lähetetty falsetti ovat edelleen läsnä, kun Mew kasvattaa fanijoukkoaan.

★18 Blue Roses - Blue Roses (XL Recordings)

*"High on the hill where the rain came down
Hunching its toes in the cold hard ground
Oh I stood in your shadow
I was jumping and starting at every sound"
// Greatest Thoughts*

Tässäpä ihastuttava uusi tuttavuus. Laura Groves, artistinimeltään Blue Roses iskee pöytään erittäin kypsän debyytin, jossa on kuultavissa häivähdyksiä Joanna Newsomista ja... no, Joanna Newsomista. Mutta vaikka Grovesin lauluäänessä ja tulkinnassa paljon Newsomia onkin, ei voida puhua halvasta kopiosta. Blue Roses tarjoilee kymmenen herkkää ja kaunista, upeilla lauluharmonioilla voideltua kappaletta, joissa kitara ja piano vuorottelevat pääsäestäjinä yhtyen joskus suloiseen yhteissoittoon viulun, kellopelin ja harmonin viimeistellessä kokonaiskuvan täyteläiseksi folkeuforiaksi.

★17 Bibio - Ambivalence Avenue (Warp)

*"When she laughs
The piano in the hall
Resonates a note"*

// Haikuesque (When She Laughs)

Kuulokkeet korville, Ambivalence Avenue soimaan ja kävelylle kaupungin pimeyteen. Toinen toistaan kummallisemmat ja samaan aikaan vastustamattomat äänimaisemat aaltoilevat tärykalvojen läpi saaden kuulijan ihmettelemään sekä ihailemaan musiikin voimaa luoda tunnelmia. Levyä on vaikea kategorisoida, välillä liikutaan J Dillan jalanjäljissä instrumentaalisen hiphopin parissa, toisaalla lauletaan ohuehkolla äänellä herkkää melodiaa akustisen kitaran säestyksellä.

★16 Raekwon - Only Built 4 Cuban Linx... Pt. II (Ice H2O/EMI)

*"Surgical gloves snubs in the grass with his blood
Homie hold that, the four black, he blacked down
Gold Jag, O laughing, yo yo what the fuck happened"*

// Surgical Gloves

Kaiken nykypäivän muovisen diibadaabarapin keskellä on virkistävää kuulla Only Built 4 Cuban Linx Pt. II:n kaltaisia good ol' raplevyjä ja huomata, että edelleen on olemassa tekijöitä, jotka julkaisevat omalla tyylillään ja omilla ehdoillaan vanhaa kunnon kaunistelematonta tarinankerrontaa.

★15 St. Vincent - Actor (4AD)

*" I threw flowers in your face on my sister's wedding day
Paint the black hole blacker
Paint the black hole blacker"*

// The Strangers

Yhdysvaltalainen laulaja-lauluntekijä ja multi-instrumentalisti Annie Clark on edennyt urallaan The Polyphonic Spreestä Sufjan Stevensin kiertuebändin kautta soolouralle. Artistinimellä St. Vincent levyttävän Clarkin toinen studioalbumi Actor on sekä sävellyksellisesti että etenkin tuotannollisesti monipuolinen ja mielenkiintoinen paketti kokeellista indie poppia.

★14 The Twilight Sad - Forget The Night Ahead (Fat Cat)

*"So show him what you lose
When you answer no
Catch the cold
You sail on your own
We share in the toll
And we're all alone"
// Made To Disappear*

The Twilight Sadin toinen studioalbumi vyöryttää ilmoille korkeimmat kitaravallit mitä Skotlannin mailla on aikoihin kuultu. No ehkä ei, mutta eepinen matka on kuulijalle taattu. Levyn tunnelma on synkkä sanoituksia myöten ja kuten laulaja James Graham on todennut: "...[Lyrics] are mainly around losing people and being none too proud or happy with myself about my antics and situations I've found myself in. So if you're looking for a record with a lot of hope and happy songs then fuck off, 'cause you won't find it here with us". Ai niin, ja plussaa vahvasta skottiaksentista!

★13 The Antlers - Hospice (Frenchkiss)

*"But something kept me standing
By that hospital bed
I should have quit but instead
I took care of you"
// Kettering*

Hospice on koskettava ja kaunis albumi joka kertoo tarinan syöpähoitolassa työskentelevästä miehestä, joka tapaa masentuneen syöpäpotilaan, rakastuu häneen ja näkee hänen lopulta kuolevan vierelleen. Erittäin tunteikkaat ja ilmaisuvoimaiset sävellykset luovat tarinalle täydellisen viitekehyksen.

★12 Bear In Heaven - Beast Rest Forth Mouth (Hometapes)

*"To let the forces
Arm your heart
Don't let the rumors
Get you down"
// You Do You*

Brooklynin boheemin ja psykedeelisen sykkeen kyllästämiä kortteleiden uumenissa sijaitsee tuiki tavallisen näköinen ja katukuvaan piiloutuva kerrostalo, jonka kellarissa musiikille omistautuneet miehet etsivät soittimistaan mielenkiintoisia ääniä ja jammailevat kitaristin ehdottaman riffin innoittamina. Totta puhuen, en tiedä bändistä juuri muuta, kuin sen, että heidän uusin albuminsa Beast Rest Forth Mouth on helvetin hyvä.

★11 The xx - xx (Young Turks)

*"I don't have to leave anymore
What I have is right here
Spend my nights and days before
Searching the world what's right here"
// Islands*

Mitähän ne siellä Brittein saarilla nuorisolle syöttää, kun sieltä tulee näin valmiin kuuloisia ensilevytyksiä? Ei ole nimittäin mikään ihme, että tämäkin levy on noussut useiden kriitikoiden vuoden parhaiden albumeiden listalla kärkipäähän. Parikymppisten etelälontoolaisten, bändin omaa nimeä kantavan debyytin hienous piilee sen nykyajalle epätavallisessa vaatimattomuudessa. Kappaleet soljuvat rauhallisesti ja missään vaiheessa ei tule vastaan selkeää kohokohtaa. Laulajakaksikon äänet ovat kuin luodut toisilleen, ne toimivat saumattomasti yhdessä mutta myös itsenäisinä elementteinä. Lopputulos on miellyttävä sekä rauhoittava.

★10 DOOM - Born Like This (Lex)

*"Trees is free, please leave a key
These meager fleas, he's the breeze
And she's the bees knees for sheez
G's of G's
Seize property, shopper sprees, chop the cheese
Drop the grease to stop diseases, gee wiz pa
DOOM rock grandma like the kumbaya"
// That's That*

MF Doomina ehkä parhaiten tunnettu naamiopäinen hip-hop artisti Daniel Dumile kulkee uutukaisellaan nimellä DOOM. Yhteistyö Madlibin kanssa synnytti Dumilen uran arvostetuimman levyn nimeltä Madvillainy, joka julkaistiin vuonna 2004. Sen jälkeen Dumile ei ole iskenyt samanlaiseen kultasuoneen, vaikka on tehnyt yhteistyötä mm. Danger Mousen kanssa. Madvillainyn tasolle ei yllä myöskään Born Like This, mutta nyt päästään jo lähemmäs. Riimi-ilotulitusta, tyylilleen uskollisesti vanhoista animaatioista napattuja sampleja sekä Ghostfacen ja Raekwonin ansiokkaat vierailut sisältävä albumi on vuoden paras hiphop-levy.

★9 Baroness - Blue Record (Relapse)

*"Curse with me
Profane and discreet
Make the move
Cross veins and chamomile"
// The Sweetest Curse*

Vapise Mastodon! Savannahissa majaileva ähräkkä äijänelikko ottaa uusimmalla levyllään ison askelen lähemmäksi tämän päivän metallieliittiä. Blue Recordin kappaleet ovat kaikessa monitasoisuudessaan luontevan kuuloisia. Soitto potkii ja laulu kuulostaa brutaalisuudestaan huolimatta mukavan juhlalliselta. Voin

kuvitella tuhatpäisen yleisömeren laulavan Jake Legiä äänijänteitään säästelemättä. Mielenkiintoisena havaintona mainittakoon, että levyn tuottajana on toiminut myös mm. St. Vincentin Actorin tuottanut John Congleton.

★8 Wild Beasts - Two Dancers (Domino)

*"Us kids are cold and cagey rattling around the town
Scaring the oldies into their dressing gowns
As the dribbling dogs howl"
// We Still Got The Taste Dancin' On Our Tongues*

Two Dancers oli meikäläisen syksyn soundtrack. Sopivan hämyinen ja utuinen tunnelma pitivät minua otteessaan kuin kuningaskalastaja vasta saalistamaansa meren hedelmää. Ja hyvältäähän tämä edelleen kuulostaa. Kahdella täysin erilaiset lauluäänet omaavalla laulajalla siunatun brittibändin sointi on sielukasta ja syleilevää.

★7 Phoenix - Wolfgang Amadeus Phoenix (V2)

*"Where would you go
With a lasso?
Could you go and run into me?"
// Lasso*

Jo monen vuoden ajan minulle on hehkutettu tätä ranskalaisbändiä, mutta vasta heidän typerähkösti nimetyn neljännen studioalbuminsa myötä olen hypännyt Phoenix-kelkkaan mukaan. Parempi myöhään kuin ei milloinkaan. Phoenixin kyky tehdä tarttuvia ja kesäpäivään istuvia kappaleita on kiistaton.

★6 Japandroids - Post-Nothing (Polyvinyl)

*"We run the gauntlet
Let's get to France
So we can french kiss some French girls"
// Wet Hair*

Kanadalaiskaksikon energinen autotallirock hurmaa konstailemattomuudellaan. Lue arvostelu Peducalehden edellisestä numerosta. P.S. Post-Nothing oli vuoden toiseksi kovin debyyttilevy. Vaan mikä levy veikkään ykkössijan tulokassarjassa?

P.P.S. Japandroids esiintyy Barcelonan Primavera Sound -festivaaleilla 27.-29.5.2010. Yllekirjoittanut on jo ostanut lipun tapahtumaan.

★5 Sunset Rubdown - Dragonslayer (Jagjaguwar)

*"The buffalo have given up on the world
And Apollo? Apollo is kissing all the valley girls
We climbed up the cross on the mountain on new year's eve
It was just God, the blizzard, the dreamweaver and me"
// Apollo And The Buffalo And Anna Anna Anna Oh!*

Wolf Paradesta tutun Spencer Krugin sivuprojekteista mielenkiintoisin, Sunset Rubdown, ajelehtii uusimallaan sen verran eepisillä ja kunnianhimoisilla vesillä, että heikompaakin hirvittää. Tai ärsyttää. Kaikki, mitä voidaan tehdä päinvastoin soittolistaradioiden ahdasta näkökulmaa, se tehdään ja enemmän. Krugin lauluääni ei ehkä ole epävireisyydessään miellyttävimmästä päästä. Kappalerakenteet uhmaavat fysiikan lakeja. Ja soundipolitiikka kuulostaa sekoitukselta 1970 ja 2050 lukua. Krug tuntuu laittavan likoon useita kuningasideoita. Onko tämä sittenkään sivuprojekti?

★4 Bat For Lashes - Two Suns (Parlophone)

*"To be made of glass
When two suns are shining
The battle becomes blinding"
// Glass*

Bat For Lashesin ensimmäisellä, vuonna 2006 ilmestyneellä levyllä Fur And Gold albumilla musiikkikansan hurmannut Natasha Khan on laittanut Two Suns levyllä isomman vaihteen silmään. Biisit ovat koukukkaampia. Ajoittain Björkiä muistuttava laulu on mahtipontisempaa. Soitto on massiivisempaa. Toki herkempiäkin hetkiä levyllä on ja ne toimivat myös mainiosti. Yltiöpäinen suuruudentavoittelu ei ole läheskään aina hyväksi, mutta tämän levyn kohdalla se toimii.

★3 Grizzly Bear - Veckatimest (Warp)

*"Would you always
Maybe sometimes
Make it easy
Take your time"
// Two Weeks*

Grizzly Bearin kolmas studiolevy sisältää yksinkertaisesti pirun kaunista musiikkia. Laulu, orkestraatiot ja kappaleet ovat keskenään tyrmäävässä harmoniassa. Kokonaisuus kuulostaa hiotulta, ehkä hieman laskelmoidultaakin, mutta ei kuitenkaan sieluttomalta ja kertakäyttöiseltä.

★2 The Pains Of Being Pure At Heart - The Pains Of Being Pure At Heart (Slumberland)

*"Can you go home, look your best friend in the eye?
No you can't go home after where you slept last night"
// This Love Is Fucking Right!*

Ei. Taittaja Mäkisellä ei ole ollut näppejään pelissä tämän albumin sijoituksen suhteen.

Kyllä. Tämä levy on ihan _____ hyvä. Ja kyllä. Tämä on vuoden paras debyyttialbumi. Kuuntele ja nauti.

★1 Animal Collective - Merriweather Post Pavilion (Domino)

*"Got a dancer
Who gets wild to the beats of record rhythms
But I'm always away for weeks
That pass slow my
Mind gets lost
Feeling envy for the kid who'll dance despite anything
I walk out in the flowers and feel better"
// In The Flowers*

Kyllä se on myönnettävä, että vuosi 2009 oli Animal Collectiven vuosi. Jo vuoden kuudentena päivänä julkaistu Animal Collectiven kahdeksas kokopitkä nousi jenkkien Billboard listalla sijalle 13, jota voidaan pitää saavutuksena tällaiselle musiikille. Vaikka Animal Collectiven musiikki on helpommin lähestyttävään suuntaan vuosien saatossa mennytkin, kesti minulla tämänkin levyn kanssa ainakin kymmenen kuuntelukertaa, ennen kuin tajusin yhtään, missä mennään ja mitä tapahtuu. Ekoista kuunteluista lähtien olin kuitenkin vakuuttunut, että jotain hienoa tässä on. Ehdottomasti antoisin ja uskomattomin levy mitä vuonna 2009 kuuntelin. Kestää toistoja. Viehättää aina uudestaan. Psykedeliaa, Beach Boys harmonioita ja mystisyyttä. Kaikkea mitä voi musiikilta toivoa.

KONFERENSSISEIKKAILU IRLANNISSA

EEVA-KAARINA SALMIA *teksti ja kuvat*

Koko kesän haaveilin matkustamisesta. Koska budjettini ei sitä sallinut, innostuin kovasti kun minua kysyttiin lähtemään lokakuussa 15.–16. päivä pidettävään konferenssiin Irlantiin professori Juhani Hytösen sekä lehtori/koordinaattori Kaarina Winterin kanssa. Tehtävämme oli edustaa suomalaista opettajankoulutusta ja kertoa siitä kukin omista lähtökohdistamme. Minulle siis lankesi puhua suomalaisen luokanopettajaopiskelijan näkökulmasta opinnoista yliopistossamme. Ihanaa, minulle tarjottiin mahdollisuutta reissata ilmaiseksi Irlantiin, Dubliniin! Olin kerran aikaisemmin käynyt Dublinissa ja nautin suuresti sen ilmapiiristä ja irlantilaisesta elämänmenosta. Näin silmieni edessä tuikkivia irlantilaisia silmiä ja ilkikurisia virnistyksiä, kuulin irlantilaisten sorahtelevan nuotin ääntää englantia, maistoin kielelläni tummaa Guinnessia, ja tunsin mereltä puhaltavan suolaisen tuulen. Here I come again!

Ennen lähtöä pidimme professori Juhani Hytösen sekä lehtori/koordinaattori Kaarina Winterin kanssa pari palaveria. Ensimmäisen palaverin tuloksena meistä otettiin valokuvat, jotka painettiin konferenssin ohjelmaan. Sain myös tehtäväkseni kirjoittaa elämäni ensimmäisen biogin. Toista palaveria varten minulla piti olla valmiina powerpoint -esitys aiheestani, jonka sain loppujen lopuksi rajata itse aika vapailla käsillä. Otsikkoni esitykselleni oli ”Perspective of a Student: How Theory and Practise Rely on Each Other”. Jo ensimmäisen palaverin jälkeen epäilykset omasta osallisuudestani valtasivat mieleni. Olisiko minusta tähän? Olinko yllytyshulluna nielaisemassa itselleni liian suurta palaa? Enhän ollut koskaan aikaisemmin elämässäni pitänyt virallista puhetta englanniksi powerpoint – esityksen kanssa. Ja kohdeyleisönä tulisi istumaan professoreita sekä ministereitä...

Team Finland lähti matkaan viideltä aamulla. Laskeuduimme ensin Kööpenhaminaan, jossa nautimme aamupalan. Oli mielenkiintoista päästä keskustelemaan lähemmin Kaarina Winterin sekä Juhani Hytösen kanssa. Huomasin, että kummarkin seurassa uskalsi hyvin sanoa myös oman mielipiteensä

asioista. Odotukseni koko reissua kohtaan kasvoivat entisestään. Dublinin kentällä meitä oli vastassa taksin lisäksi lämmin, kostea tuulahdus meri-ilmaa. Lämpöä lokakuuisessa Dublinissa oli kuusitoista astetta, ja muistelin haikeana edellistä syksyä, jolloin olin vaihdossa Liverpoolissa. Taksin hyristessä kohti Malahidea, Dublinin kupeessa sijaitsevaa kaunista lähiötä jossa hotellimme sijaitsi, koetin salata muilta taksimatrustajilta silmiini pyrkiviä kyyneleitä. Maisemat muistuttivat niin paljon edellisestä syksystä ja kaikista ihanista seikkailuista, joita silloin sain kokea.

Haikeuteni unohtui, kun aloin seuraamaan taksimatrustajien välistä keskustelua. Kaarina Winterin, Juhani Hytösen ja minun lisäksi taksissa hotelliin saapui myös brittiläinen professori. Kun saavuimme hotel Malahideen, jossa paitsi majoituimme, myös konferenssi pidettiin, en voinut muuta kuin pudistella epäuskoisena päätäni. En ollut koskaan aikaisemmin elämässäni ollut näin hienossa hotellissa. Jopa kylpyhuone ja wc olivat kuvien räpsimisen arvoisia.

Konferenssin teemana oli Reflective Practise, Challenges for Teacher Education. Konferenssissa oli kolme pääpuhujaa: Professori Andrew Pollard Lontoon yliopistosta, professori Jean Murray Itä-Lontoon yliopistosta (taksimatralla tapaamamme britti), sekä professori Hytönen Helsingin yliopistosta. Lisäksi konferenssissa puhui useita alan ammattilaisia. Teemat vaihtelivat niin reflektion merkityksestä ja haasteista opettajankoulutuksessa mielipiteiden sovittamiseen ja rajat ylittävään opettajan ammatilliseen kehitykseen. Team Finland sai esitystään varten omakseen koko perjantaiaamun.

”

En ollut koskaan aikaisemmin elämässäni ollut näin hienossa hotellissa. Jopa kylpyhuone ja wc olivat kuvien räpsimisen arvoisia.

Torstaina, konferenssin ensimmäisenä päivänä meillä Suomen edustajilla oli esitysten välissä ja ennen illallista aikaa kierrellä hotellin lähiympäristössä. Meren ranta oli kaunis ja katujen varrella sijaitsevat pienet putiikit suloisia. Tuntui, kuin olisi astunut satumaailmaan. Ennen illallista konferenssiosallistajat kokoontuivat hotelliin salongissa maljoja nostelevaan. En ollut Suomessa ymmärtänyt, että illalliselle olisi saanut pukeutua hienommin. Nyt sai harmaa villamekko kelvata, vaikka vaatekaapistani olisi löytynyt juuri sopiva, tyylikäs pikkumekko. Sukeltaessani mukaan keskusteluun, vaateharmit unohtuivat. Tunnelma illallisella oli vähintäänkin nostattava ja huumava. Sen lisäksi, että neljän ruokalajin aterian oli suussa sulavan herkullinen, keskustelun taso sai ihoni kihelmöimään. En voinut muuta kuin ihailla monen tietämystä ja laajaa tapaa ajatella koulutuksesta sekä sen merkityksestä. Istuin ylpeänä Kaarina Winterin vieressä, joka älykkäillä kommentaillaan hienosti valaisi Suomen koulutusjärjestelmää irlantilaisille ja brittiläisille. Pöytäkumppaneita tarkastellessani tajusin, että olin ylivoimaisesti nuorin konferenssiin osallistuja. Päivän mittaan minulta oli monta kertaa kysyttykin: ”You probably are that student teacher, aren’t you? You look so young...”

Perjantaiaamuna nautimme tukevan aamiaisen ruokalassa ennen h-hetkeä. Kun asetuimme Juhani Hytösen ja Kaarina Winterin kanssa meille varatuille paikoille salissa (salin etuosassa oli pieni lava, johon oli asetettu kapea pöytä sekä tuoleja ja meille jokaiselle oli edessämme oma mikrofoni kuten poliitikoilla lehdistötilaisuuksia pitäessään) aloin vähitellen herätä todellisuuteen. Pitää elämäni ensimmäinen virallinen puhe! Tälle kohderyhmälle! Professori Hytönen aloitti Team Finlandin osuuden,

ja puhui asiantuntevasti Suomen koulutusjärjestelmästä sekä sivusi myös sen historiaa. Lehtori/koordinaattori Winter jatkoi ohjaavan opettajan näkökulmasta, ja esitteli puheessaan sujuvasti myös suomalaisten kasvatustieteilijöiden teorioita koulutuksesta. Itse lähetin epätoivoisia pyyntöjä korkeammille voimille, etten nolaisi omalla vuorollani suomalaista opettajankoulutusta täysin. Kävellessäni puhujankorokkeelle lehtori/koordinaattori Winterin onnistuneen puheen jälkeen, en tuntenut jalkojani. Avatessani ensimmäisen powerpoint – diani, tunsin itsevarmuuteni palaavan. Tämä oli minun näkökulmani, meidän opiskelijoiden näkökulma. Ei minun ollut tarkoitus puhua korkeilla kasvatustieteellisillä termeillä vieraalla kielellä, vaan kertoa, millaista on opiskella suomalaisessa opettajankoulutuksessa luokanopettajaksi, jossa koulutus kestää noin viisi vuotta ja sisältää paljon teoreettisia, mutta myös käytännönläheisiä opintoja. Aloitin osuuteni kertomalla pääsykokeista sekä luokanopettajankoulutuksen kahdesta ensimmäisestä heikimmästä vuodesta. Kuvailin, millaisia kursseja me suoritamme niin kandidaatin kuin maisterin tutkintoa varten. Puhuin myös teoreettisista opinnoista, ja siitä, miten niiden tulisi tukea käytäntöä. Kerroin ensimmäisestä harjoittelustani Viikin normaalikoulussa, jonka koin rankkana mutta silti myös palkitsevana. Puhuin itselleni asettamista tavoitteista niin harjoittelun kuin oman opettajuuden suhteen. Lopetin esitelmäni kuvailemalla odotuksiani näitä viimeisiä opiskeluvuosia kohtaan, sekä näytin tavoitteet, jotka asetin itselleni ensimmäisen harjoittelun päätyttyä maisteripraktikumia varten. Team Finlandin lopetettua useammalla kuin yhdellä konferenssiyleisöstä oli silmät kosteina. Team Finland sai vielä vastailla moniin, innokkaiisiin kysymyksiin Suomen koulutusjärjestelmästä. Omat tunnelmani olivat epätodelliset kaiken jännityksen lauettua. Tunsin eläväni elokuvassa, jossa koittaa happy ending monen koettelemuksen jälkeen. Kiitollisena tukeuduin professori Hytöseen ja lehtori/koordinaattori Winteriin kysymyssession ajan.

Konferenssin loputtua meillä oli ennen lentoa aikaa kierrellä lähiseudulla. Tutustuimme irlantilaiseen linnaan ja nautimme syksyisestä auringonpaisteesta. Vielä lentokoneessakin tunnelmani oli korkealla. Konferenssi sekä keskusteluni Kaarina Winterin kanssa olivat avanneet silmiäni eteen uuden maailman. Aikaisemmin olin ajatellut, että todellista maailmanparannusta tapahtuu lähinnä ruohonjuuritasolta, luokahuoneissa. Nyt en koe mahdottomana, että joku päivä tekisin myös pidemmälle menevää tutkimusta, kunhan vain löydän tärkeän ja merkityksellisen aiheen.

DRIVE VEGETARIAN

DON'T
SHOP

IT JUST
ENCOURAGES
THEM

of Soul

Mies vastaa

MIESKIINTIÖ *teksti ja kuvat*

Tuntuuko sinusta siltä että on olemassa kysymyksiä joihin et ole koskaan saanut vastauksia? Oletko joskus haaveillut kysyväsi niitä mieheltä mutta et ole uskaltanut? Huoli pois, me olemme täällä sinua varten. Tällä palstalla Mieskiintiö vastaa joihinkin meille lähetettyihin kysymyksiin. Ensimmäinen kysymys olkaa hyvä!

Mikä tää teidän Mieskiintiö juttu oikein on?

Nim. Marika22v

Arvoisa Marika. Kiitos kysymyksestäsi! Tämän virallisen tahon kieltämän, luokanopettajan koulutuksen numeerisen vähemmistön edustajien muodostaman yhteisön tarkoituksena on pitää yllä elintärkeitä miehisiä toimia ja ajatuksia järjestämällä säännöllisesti kokoontumisia, joissa perehdytään miehiin aktiviteetteihin ja toimintakulttuuriin leppoisassa hengessä.

Mutta mitä tämä kaikki oikein tarkoittaa? Lyhyesti sanottuna me olemme miesluokanopettajaopiskelijoiden oma kerho. Toimintaamme kuuluu kaikkea elokuvailloista yhteiseen runoiluun. Emme siis ole mikään jenkkiyylinen veljeskunta jossa superäijäiltäisiin tai halvennettaisiin toisiamme saati ryhmän ulkopuolisia henkilöitä.

Terveisin,
Mieskiintiö

Olen seurustellut poikaystäväni kanssa jo kohta vuoden. Ensimmäinen yhteinen joululähestyys, ja mä en keksi sille mitään lahjaa! Mitä hänelle siis ostaisin lahjaksi? Apua!

Nim. Charlotta 19v

Huoli pois Charlotta! Tätä kysytään meiltä usein. Kokemukseni mukaan naiset usein luulevat että miehet haluavat kaiken maailman pleikkareita ja taulutelevisioita. Väärin! Tästä olemme keskustelleet usein runoilloissamme. Kaiken tämän materialismin keskellä parasta mitä mies voi naiseltaan jouluna saada, ei ole ostettavissa. Hukuta siis hänet suudelmiin, kudo hänelle lämpimät sukat ja sano ennen nukkumaan menoa ”rakastan sua kulta!” Onnellista joulun odotusta!

Terveisin,
Karri

Missä teitä luokanopettajapoikia tapaa kaupungilla parhaiten?

Nim. Kahden lapsen äiti

M-junassa jos olet yli 35v.

-Juho

kiintiökamera

Kiitos kaikille kysymyksen lähettäneille! On ollut ilo lukea ja vastata mielenkiintoisiin kysymyksiinne. Toivottavasti olette jatkossakin yhtä aktiivisia kysymysten suhteen!

Pidetään linjat kuumana,
Mieskiintiö

Jäikö jokin asia askarruttamaan? Kysy mieheltä!
mieskiintiö@gmail.com

Olen kuullut, että kun mies tulee illalla väsyneenä kotiin, hänelle ei kannata tehdä ruokaa. Pitääkö tämä paikkaansa?

Nim. Hesan tyttö

Hienoa että otit asian puheeksi! Kun miehesi on ollut 12 tuntia metallihitsaamolla töissä – tai Vermossa – on tämä hyvin tärkeä kysymys.

Terkuin,

Topi

Pikkulinnut lauloivat että teiltä Mieskiintiöltä on tulossa joku leffa. Pitäähän tämä paikkansa?

Nim. Ninnu-83

Hyvä Ninnu! Huomaan että Siltiksen juurukellot ovat jälleen kumisseet. Ehkäpä jotain on tulossa...

Terveisin,

Juuso

Hei. Mikä tämä teidän näätä -juttunne oikein on? Neljän lapsen äitinä ja viisitoista vuotta opettajan työtä tehneenä kummastelen tämän kaltaista mautonta huumoria.

Nim. Huolestunein terveisin: Bingoemäntä-73

Näätä eli mäntynäätä (Martes martes) on näätäeläimiin kuuluva nisäkäs. Se on heimonsa tyypillinen edustaja ja siksi antanut nimensäkin sille. Näätää on metsästetty sen tuuhean talviturkin takia ja siitä on myös yritetty jalostaa tarhattua kantaa. Näädän lämpimän ruskea karvapeite on erittäin pehmeä. Eräs tärkeimmistä näädän tuntomerkistä on kellanvalkea "leukalappu".

Näätä metsästää tavallisesti vain öisin. Päivällä se pysyy paikoillaan ja valitsee lepopaikakseen esimerkiksi kallionkolon, louhikon, onton puun, petolinnun pesän ja usein oravan tai harakan pesän, joka on tavallisesti tiheässä kuusessa. Majapaikkaansa näätä vaihtaa jatkuvasti. Huonolla ilmalla, esimerkiksi ankarassa tuiskussa, se pysyy paikoillaan joskus päiväkausiakin. Heti myrskyn mentyä ohi näätä lähtee vaellukselleen.

Lähde: Erik Lindroos, Wikipedia.org, Metsävastaa.net

Aikooko Mieskiintiö taas kertoa niitä kuollut vauva -vitsejä Talvipäiväbussin takapenkillä? :)

Nim. Jennaxxx

- Kyllä.

Tommy

Onko teillä koskaan mitään tapahtumia, joihin tytötkin voisivat osallistua?

Nim. Bileena

No hei Leena! Sinulla on ilmeisesti jo kevättä rinnassa. Perhoset seikkailevat vatsassasi ja tunnet olosi kauniiksi. Rakkaus raikuu lauluina elämäsi kukkivassa lehdossa. Huomaat mekkosi ylimmän napin auenneen, tunnet rakkauden kaipuun tummalla hipiälläsi. Sinä haluat miehen, kiintiöläisen joka koskettaa

sinua hellästi - sisältä ja ulkoa.

Jotain merkittävää on tulossa Leena...

-Juho

Hi guys! I've been looking for Finnish friends and came across this group called "Mieskiintio." I'm an exchange student from Erfurth, Germany, and I wonder is this the right forum to look for friends in a strange new country?

Nim. Steffi

Hallo Steffi! Wie get'hs? Sure, we nice guys! We like to dance and party every time often. See you Siltavuorenpenkere, lets have fun fun!

Viele Grüsse,
Die Mieskiintio

Hei poitsut hihhi!1 Mä oon usein miettinyt tätä kun te kerran otte tollasii kollei, et miten ihanii me siltiksen tytsyt oikein ollaan? Perustelut ois kiva!

Nim. Anne86

Juho: arvosana 6. Mikseivät vanhemmat naiset käy bileissä?
Tommy: arvosana 7. Kauniita silmiä mutta Oliviassa liian pitkät jonot.
Karri: arvosana 9. Olispa enemmän ryhmätenttejä!
Topi: arvosana 8. Ei naamastanne finnit pursua, ei löydy ainottakaan mursua!
Juuso: ihan sama. Kymppi?

Jos näen kiinnostavan miehen penkereellä, miten lähestyn häntä?

Nim. Maiju-Miina

Parahin Maiju-Miina. Ihastuksen valloittaminen vaatii aina valmisteluja ja pitkäjänteistä työtä. Yritä ottaa selvää kohteesi liikkeistä ja päivittäisistä tavoista esimerkiksi facebook-stalkkaamisen avulla. Kun tiedät olevasi valmis konkreettiseen peliliikkeeseen, ota laukustasi yliopistokalenteri ja pudota se "vahingossa" ihastuksesi jalkojen juureen. Tämän jälkeen katso häntä silmiin ja hymyile vienosti. Sovitaan koodisanaksemme ve-si-me-loo-ni.

Voit olla varma, että tämän jälkeen saat etsimääsi kysymykseen vastauksen.

Terveisin,
Mieskiintio

PUHEENJOHTAJILTA

AAPO HUHTA *kuvat*

ANNI LÄNTELÄ *teksti*

Kirjoittaessani tätä vuotta 2009 on jäljellä enää muutamia päiviä. On siis aika tehdä pieni kurkistus siihen, mitä Peducassa on tänä vuonna tapahtunut.

35-vuotisjuhlat vietettiin näyttävästi Astoria-salissa. Mukana oli yli 150 kaunista ja komeaa juhlijaa, joiden kanssa oli uskomattoman hienoa juhlia Peducan pitkää taivalta. Saatiinpa juhlissa kuulla myös vähän Peducan historiasta 80-luvun aktiivien kertomana. Muutenkin Peducassa on juhlittu vuoden aikana: ratikassa ja metrossa, vappuna ja fuksiaisissa – ja tietenkin sitseissä keväällä ja syksyllä. Sitseistä suuri kiitos tuutoreille!

Valtavan suosituksen blogin sekä nettisivujen ja Peducalehden kautta Peduca tavoittaa paljon lukijoita myös opiskelijaporukan ulkopuolelta. Opiskelijoille ajankohtaisista jutuista, bileistä, ja monesta muusta on pystytty viestimään tänä vuonna entistä paremmin näiden sähköisten kanavien kautta.

Tärkeää työtä Peducassa on tehty myös edunvalvonnan parissa. Ainejärjestö hoitaa monenlaista opiskelijoiden edunvalvontaa, mutta pääpaino on opiskelijoiden omaan koulutusalaan ja opiskeluun liittyvissä asioissa. Kuluneena vuonna isot valtakunnalliset muutokset vaikuttivat myös ruohonjuuritason toimintaan, kun uusi yliopistolaki runnottiin läpi. Monet peducalaiset olivatkin osoittamassa mieltään uutta yliopistolakia vastaan ja ajamassa opiskelijoiden asemaa lain läpimenosta seuranneiden muutosten keskellä. Tästä on hyvä esimerkki yhteistyö henkilökunnan kanssa uusien laitosten suunnittelussa.

Kaiken tämän lisäksi Peducalla on ollut paljon tapahtumia kulttuuritapahtumista ekskuihin ja levyraateihin. Kaikki tämä on ollut mahdollista siksi, että ollaan voitu yhdessä pitää hauskaa ja sitä kautta miettiä millaisia asioita olisi mukava ja tärkeä tehdä. Suuri kiitos kaikille ihanille peducalaisille vuodesta 2009 ja oikein erityisesti kaikille niille, jotka ovat laittaneet työpanostaan yhteisiin juttuihin!

2009

SUVI PULKKINEN *teksti*

Vuosi 2010 tuo Peducan toimintaan paljon uutta. Peducan jäsenet opiskelevat nyt tiedekunnan kahdessa uudessa laitoksessa, käyttäytymistieteiden ja –opettajankoulutuslaitoksessa, ja vieläpä uudenaikaisessa yliopistossa. Valta ja vastuu vaihtoi omistajaa niin Peducassa, laitoksilla ja tiedekunnassa kuin HYY:ssäkin. Nämä luovat toiminnalle uusia haasteita ja mahdollisuuksia kehittyä, tehdä muutoksia ja luoda jatkuvuutta.

Etenkin panostusta vaatii yhteistyö laitosneuvostojen ja valmistelevien elinten opiskelijaedustajien kanssa ja heidän tukeminen tehtävässään. On erityisen tärkeää, että opiskelijoiden ääni on vahvasti esillä, kun esimerkiksi tutkintorakenteita uusitaan. Alkava kevät tarjoaakin vaikutuskanavan niille, jotka haluavat sanoa, mitä koulutuksessamme ja laitoksillamme tulisi tehdä toisin.

Loppuvuodesta 2009 kerätystä palautteesta käy selvästi ilmi monen opiskelijan huoli siitä, että Peduca ei edusta tasapuolisesti sekä luokanopettajaksi opiskelijoita, että yleistä ja aikuiskasvatustiedettä opiskelevia. Tämä on aihe, johon vuoden aikana varmasti vielä palataan ja näyttääkin tärkeältä, että avointa keskustelua Peducasta ”kahden aineen ainejärjestönä” lisätään. Toiminnan fokuksessa tuleekin olemaan myös se, että yleisen- ja aikuiskasvatustieteen opiskelijat saataisiin entistä vahvemmin mukaan toimintaan jo fuksivuonna. On yhteisten intressien mukaista, että Peduca kykenee palvelemaan tasapuolisesti kaikkien opiskelijoiden tarpeita ja ajamaan heidän etujaan.

Peduca on tuotava lähemmäksi kaikkia opiskelijoita ja toimintaa monipuolistettava siten, että se tarjoaa palveluita kaiken ikäisille ja taustaisille opiskelijoille. Erityistä huomiota kiinnitetään tasa-arvoon ja yhdenvertaisuuteen. Myös ympäristöohjelman laatiminen kuuluu tulevan vuoden projekteihin.

Erityisen hyvää palautetta Peduca on saanut viestinnän hyvästä tasosta ja uudesta ilmeestä. Huomiota on kuitenkin kiinnitettävä siihen, että Peducalehden ja blogin opiskelijanäkökulma pysyy monipuolisena, ja että peducalaiset saavat paremmin ja selkeämmin tietoa heitä koskevista päätöksistä ja niiden valmistelusta. Yksi iso asia on Peducan sähköpostilistojen uudistaminen niin, ettei opiskelijoita kuormiteta liiallisella viestitulvalla.

Kaiken muun keskellä ei peducalaisilta tule bileet loppumaan kesken. Juhlia järjestetään entiseen tapaan mahdollisesti uusilla mausteilla höystettynä.

Nämäkään uuden vuoden lupaukset eivät toteudu ilman tekijöitä. Pelkän hallituksen voimin ei synny aktiivisista, yhteisöllistä, avointa ja elävää opiskelijakulttuuria, mukaan tarvitaan kaikki. Uuden vuoden toiveeni onkin, että näkisin jokaisen tämän lehden lukijan mukana rakentamassa unelmiensa opiskelijatoimintaa.

Ahkeraa, aktiivista ja railakasta kevättä!

PEDUCALEHTI

01_10

JULKAISIJA PEDUCA RY
(SILTAVUORENPENGER 20 R
HELSINGIN YLIOPISTO)
PEDUCALEHTI@GMAIL.CO
M

VIESTINTÄVASTAAVA
JOONA-HERMANNI
MÄKINEN

TOIMITUS JAAKKO
MIETTUNEN THERESE
QUINN ANTTI
JAUHIAINEN TUOMAS
SALONEN JOONA-
HERMANNI MÄKINEN
PENNI PIETILÄ ANNE
NOREMA EEVA-
KAARINA SALMIA
VALTTERI VÄÄRI ANNI
LÄNTELÄ SUVI
PULKKINEN JUHO
HOIKKA

TAITTO ANTTI JAUHIAINEN
JOONA-HERMANNI
MÄKINEN

KUVAT ANTTI JAUHIAINEN
EEVA-KAARINA SALMIA

CC: LARSOMAT [3], BRUCELEY [4],
INFRAORDINAIRE [11], JOHN CATBAGAN
[22], CAMIL T [24], OSKAY [25], DARNY [26],
PICTURENARRATIVE [28], BRAJESHWAR
[29], KARPOV THE WRECKED TRAIN [46],
SOLANGE C [54] LISÄTIETOA CC-
LISÄSSISTÄ:
WWW.CREATIVECOMMONS.ORG

PAINOPAIKKA DOMUS PRINT OY
2010 TAMPERE
INTERNET WWW.LEHTI.PEDUCA.FI
FACEBOOK-SIVU
WWW.FACEBOOK.COM/
PEDUCALEHTI
TWITTER-SIVU
WWW.TWITTER.COM/
PEDUCALEHTI
TÄMÄ NUMERO VERKOSSA
ISSUU.COM/PEDUCALEHTI/DOCS/
0110

PEDUCALEHTI

"Meidän tulee viljellä ja puolustaa erityisyyttä, yksilöllisyyttä ja epäsäännöllisyyttä - siis elämää"